

[Mette Groes]

Kvindeforskningen er imidlertid overhovedet ikke nævnt i redegørelsen, og der er ikke i forskerrekutteringsplanen, som der formodentlig tænkes på, gjort nogen som helst form for tilløb til en kønskvotering.

Det vedtagne radikale beslutningsforslag om fremme af ligestilling mellem kønnene er udmærket, men flertallet må da være bekendt med, at netop dette forslags ideer er indarbejdet i ændringsforslag nr. 3, og at det i øvrigt ikke vil være tilstrækkeligt til at fremme en bevillingspraksis til brug for kvindeforskning, fordi der på de højere læreanstalter simpelt hen ikke er kvinder nok til bare at komme tilnærmelsesvis op på halvdele af medlemmerne i de råd og udvalg, der skal beslutte, hvor bevillingerne skal gå hen.

Det eneste, vi beder om, er sølle 4 mill. kr. i 1985, 5,5 mill. kr. i 1986 og 7 mill. kr. i 1987. Skulle det være for meget at bede det høje ting om? Det synes jeg ikke. Det er skralt, og det er sørgeligt, at der skal gå partipolitik i så god en sag. Det er flovt, at de radikale absolut skal ødelægge denne gode lejlighed til at gøre et godt og konkret, virkelighedsnært stykke ligestillingsarbejde ved en parade, der mere end lugter af partiegoisme.

Vi vil genfremsætte forslaget i næste samling.

Alice Faber (SF):

Inden vi nu skal stemme om ændringsforslagene, vil jeg gøre opmærksom på, at de er udformet i overensstemmelse med de radikale ønsker, sådan som fru Mette Groes gav udtryk for, men på grund af ren partiegoisme stemmer de radikale altså nu imod de af dem selv formulerede forslag, og det er en ganske uacceptabel måde at samarbejde på. Det er ikke, fordi man ikke i lang tid har prøvet at få et samarbejde om dette forslag med de radikale; det har såmænd været et helt år.

Hvis dette forslag blev vedtaget, ville det betyde meget for kvinder og kvindebevægelsen i Danmark og dermed også for kvinder over det meste af kloden.

Kvindens liv og levned og kvinders gøren og laden har været usynliggjort ikke blot i Danmark, men i hele verden. Kvinders indflydelse på forskningen og dermed på, hvilke spørgsmål der stilles, og hvilke problemer der formuleres, er meget lille. Måden, problemstillingerne bliver behandlet på i forsk-

ningsverdenen og i de fleste organisationer, hvor der tages beslutninger, mangler kvinders indfaldsvinkel. Kvinder har andre oplevelser end mænd, og det er rigtigt og godt. Vi har ikke nogen drømme og forestillinger om at tro, tænke og handle som mænd, skønt nogle vil have det til at se sådan ud. Det er ikke penismisundelse, tværtimod. Vi mener, at det at være kvinde er flot og godt, derfor har vi brug for at få den kvindelige synsvinkel bragt ind i det offentlige liv. Den vil give beslutningerne flere dimensioner, og dermed vil beslutningerne blive truffet på et bredere grundlag og derfor også være bedre.

Forskningen om og af kvinder er en vigtig forudsætning for, at disse ændringer kan ske – og de skal ske. De er i gang, selv om det går langsomt, og det er ofte meget slidsomt. Hvis vi ikke får kvindelige lærere og forskere ind på de tekniske uddannelser og flere kvinder ind i de typiske mandeområder, kommer der ingen nyrekuttering af piger i disse uddannelser.

Mange forsøg har vist, at det kan betale sig at gøre en indsats ved at sætte ekstra ressourcer ind på at ændre kønsrollemønstrene. Flertallet er enigt i intentionerne, men vil ikke gøre nogen ekstra indsats her i folketinget. De kvindelige folketingsmedlemmer ved, at de skal gøre en ekstra indsats for at klare sig på lige fod med de mandlige folketingsmedlemmer. De ved, hvor meget det koster privat, og alligevel finder de ikke, at det har været relevant at tage kampen op i deres egne grupper for at få den sjat penge, der skulle til for at give kvindeforskere og kvindelige forskere en ekstra håndsækning. Hvorfor var der så mange til Pil Dahlerups doktordisputats? Fordi kvinder tørster efter at lære noget nyt om andre kvinder og andre kvinders synsvinkler gennem kvindelige forskeres øjne, ikke mindst på et andet plan end det, damebladene giver os.

Derfor er det katastrofalt kedeligt for kvinderne i folketinget, at man ikke har kunnet blive enige om at give de kvindelige forskere den håndsækning, som vi kvinder, der er her i folketinget, har utrolig meget brug for.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, der kalder mig herop, er indlæggene fra fru Mette Groes og fra fru Alice Faber.